

Frederiksborg Valgmenighed

- den grundtvigske Valgmenighed i Nordsjælland

Årsberetning for Frederiksborg Valgmenighed 2017

Nytåret 2017 blev fejret med gudstjeneste og nytårsfrokost.

Det giver et godt fællesskab at spise sammen, og det er let at arrangere, når mange deltagere kommer med en ret til frokostbuffeten.

Vi nød Annes prædiken, og det var dejligt, at hun kom sammen med sin mand og to sønner. Friske velopdragne børn, der spreder glæde blandt alle os bedsteforældre.

Ved vores samtalecafé i januar kom Verner Hansen med alle tiders oplæg om Knut Hamsun. Han var i stand til at "blæse liv" i Knut Hamsun. Verner Hansen nød, at der var nogle af deltagerne, der vidste meget om den gamle klassiker. Og de, der først blev bekendt med Hamsun den aften, var meget tilfredse.

Ligeledes gik det den næste aften, hvor vi havde klassikeraften. Ester Nielsen fortalte om Henrik Pontoppidan, og alle blev klar over, at der stadig er gods at hente i Lykke Per og andre af Pontoppidans romaner. Nu er vi forberedte til at se Bille Augusts film til efteråret.

I februar havde vi højskoleeftermiddag. Ole Juul, der nu er blevet formand Landsforeningen for Martin A. Hansen, gav os en god dag. Først holdt han foredrag om "Den store Fortælling". Vi skal være klar over, at med fortællingen, menes der først og fremmest kristendommens historie. Men hvis man skal forstå den beretning, er det godt også at have kendskab til andre fortællinger. Vi talte om, hvor svært det er at viderefortælle vores livsfortællinger og livstydninger, og mange af os må trøste os med, at der er også meget der sanses, uden at der bliver talt så meget om det. I grundtvigske miljøer behøver vi ikke at nævne Jesus hele tiden. Men det kan også være problematisk, hvis religionen blot svæver i luften, og der aldrig bliver sat ord på vores tro og livsopfattelse. Det var dejligt at have en øvet foredragsholder og prædikant hos os.

Anne Edmond Pedersen holdt gudstjenesten før vores årsmøde. Hun gjorde det så godt, at der ikke var spor tvivl om, at hun skulle være vores præst. Lars Thorkild Bjørn holdt en anbefalelsestale, som stadig ligger på hjemmesiden.

Anne havde tidligere foredrag om sit arbejde med at uddanne unge til lærere på et seminarium, som nu hedder noget helt andet. Men da det er en usikker verden, fordi faget kristendom og andre religioner ikke just er statusfag, søgte Anne stilling som præst i Trinitatis kirke. Hun fik stillingen og er blandt andet præst i natkirken, hvor hun får stor brug for sin erfaring med unge mennesker. Vi håber for hende, at hun må få glæde af sit nye arbejde.

I marts havde vi ikke mindre end tre foredrag, der handlede om anden verdenskrig. Vi lagde rigtig op til en fjerde maj aften, hvor vi kunne tænde lys og glæde os over, at vi stadig lever i frit land.

Samuel Rachlin fortalte os om den kolde krig. Hans seneste roman hedder: "Bag den kolde krigs tåger." Han mener, at vel taler vi om, at den kolde krig er ovre, men han påstår, at vi i dag er i krig. Det er bare en ny form for krig, som vi på nuværende tidspunkt ikke mærker direkte her, men bange gjorde han os. Det var dejligt, at foredragsaftenen var i samarbejde med Ullerød Sognekirke og Grundtvigs Højskole. Det er så godt at være sammen med de unge højskoleelever, og forhåbentlig blev de ikke for nedtrykte. De unge skal jo helst holde modet oppe. Vi må ikke ødelægge deres forventning til fremtiden. Men en realistisk opfattelse af tiden og forholdene er til gengæld ønskelig.

Frederiksborg Valgmenighed

- den grundtvigske Valgmenighed i Nordsjælland

Thorbjørn Berg fortalte om sin opvækst i Nordnorge under 2.verdenskrig. Det er slemt at være flygtning i et fremmed land, men han oplevede, at det også var slemt at være flygtning i sit eget land, for nordmændene i Syd Norge regnede ikke med samerne og de fordrevne fra Nordland.

Tim Panduro fik sat et minde for de stakler, der uden dom blev deporteret til KZ lejrene, fordi de var asociale, eller som var på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt. Tim Panduro har rejst et minde for de mennesker, der blevet glemt og fortrængt. Utrolig mange døde i Tyskland. De havde ikke den politiske tro eller kristne tro at kæmpe for, ikke noget, der fik dem til psykisk at kæmpe for fysisk at overleve det helvede, der var i Neungamme og de andre lejre. De, der kom levende hjem fra lejrene, fik ikke erstatning, Deres børn fik ingen fortælling at videregive. De tusinder, der arbejdede i Tyskland, blev også udfaset af historien

Stephen Egede Glahn fortalte om sine minder fra krigen og den kolde krig. Gudstjenesten med Anne Edmond var berigende, og mange nød at tale med hinanden i glasgangen, hvor kirketjener Helle Kaspersen serverede drinks og lækre sandwich. Vi fik tændt lys. Vi håber, lyset bevares i vores sind lang tid endnu.

I løbet af sommeren har vi prøvet at få en ny præst, og det lykkedes.

Jan Ulrik Dyrkjøb var imidlertid i Canada for at besøge sine kristne venner, der er flygtet fra Damaskus. Derfor var vi glade for, at Pia Søltoft kom og startede efterårssæsonen for os.

Pia Søltoft har starte sit eget firma. Hun er fantastisk til at give os råd til et liv i nutiden. Hun er Kierkegaard forsker, men hun burde være professor i formidling, lige som Anja Andersen er blevet det. Nu har hun embede både i Marmorkirken og Christianskirken, så hvis man trænger til en ren forkyndelse, kan man søge hende der. Eller læse hendes bøger. Hun skriver klart til nutidens mennesker og understreger: Man kan være begavet for sig selv, men man kan ikke være kærlig uden andre mennesker.

September bød på foredrag på højskolen af Naja Marie Aidt. Det blev en god aften, hvor vi fik at vide, at det er i orden at sørge. "Det er ikke en sygdom at sørge. " Det samme budskab Pia Søltoft giver i sin kronik: "Sørg så. "

Elin Lindhardt fortalte om det store arbejde med at fotografere alle de islandske håndskrifter, som skulle udleveres til Island. Foredraget blev illustreret af de fineste billeder. Det var meget interessant at høre, hvad en dygtig og flittig person kan gøre i videnskabens tjeneste.

Sammen med Amrit Maria Pal havde vi en virkelig god litteraturaften. Paw Møller Pedersen havde forberedt virkelig gode spørgsmål, som fik forfatteren til at give meget af sig selv. Den flittige pige, der kom på højskole i Odder, gymnasium i Åbenrå og universitetet i København. Hendes bog "Sådanne nogle som os" er værd at læse og er en fantastisk beskrivelse af livet i Åbenrå. En virkelig hjemstavsroman fra vores tid.

Vi havde en rigtig fin aften med Kræsten Byskov. Han viste billeder og fortalte om sit arbejde: Først om hvordan det hele begyndte allerede i hans barndom, og hvordan han har udviklet sig som tegner og maler. Han omtalte også sine inspirationskilder, og vi fik interessante glimt fra kunsthistorien. Han viste nogle af sine naturbilleder, og til sidst det han bl.a. arbejder med nu: bibelske billeder mest fra Det Gamle Testamente. I denne forbindelse var han inde på et yderst interessant og påtrængende spørgsmål: Hvordan kan tro og religiøsitet bringes ind i vores nutidige kultur og virkelighed på en "naturlig" måde?

Adventssøndagen er noget særlig. Vi nyder at være budt på kaffe på Højskolen og er glade for, at højskoleforstander Jakob Mejlhede vil lede vores årstidssange fra højskolesangbogen. Når

Frederiksborg Valgmenighed

- den grundtvigske Valgmenighed i Nordsjælland

---

man interesserer sig for højskole for de unge, og alle de gode korte kurser, som man kan komme på i Danmark, så lægger man også mærke til det nye, der opstår: Højskole i udlandet. Det kan være mange ting. Granada Rejser har ét koncept. Højskoler i udlandet et andet. Albatros er også begyndt at have højskolerejser. Vi fik initiativtageren til "Højskole på Mallorca" Anna Katrin Nørgaard til at fortælle om sin baggrund med far og bedstefar, der startede Nørgårds højskole, og hendes egen lyst til at holde højskolekursus på Mallorca.

Lars Thorkild overraskede os ved at tilbyde foredrag om Finland. Det ved Lars Thorkild Bjørn også meget om. Det skulle være den 6. december 2017 på 100 årsdagen for republikkens Finlands start.

Det var et fantastisk foredrag, hvor vi fik tiden før 1917 gennemgået, og derefter de 100 år, hvor landet har været frit. Finland betyder meget for Lars Thorkild. Hans kærlighed til de mennesker, han beskrev, gennemsyrede hele aftenen. Vi så dem for os, da de igen fik Porkala tilbage i 1956, det år, Lars Thorkild på en lille grå Ferguson hjalp en landmand med at rydde jorden, så den igen kunne blive til landbrugsjord. Krige, litteratur, sange og alt, hvad der hører med i landet historie, blev berørt.

Jeg gennemlevede alt, hvad jeg har hørt om Finland, og meget af det, jeg har set i Finland. Det gav lyst til fordybelse. Den finske vodka i sandtornsaft fik alle til at hygge sig og nyde samværet, så det var en aften til Finlands ære, og en understregning af, hvor meget vi har tilfælles, selv om det finske sprog er en barriere. Godt at så mange finner nu taler engelsk, så vi kan forstå hinanden.

Nu har jeg "gjort noget" siden Mie opfordrede mig til at træde til. Lars Thorkild gør et stort arbejde for at alle gudstjenesterne bliver værdige og stilfulde, holder gode foredrag og ved simpelt hen alt om Grundtvig og valgmenigheder, når vi er sammen med Lars Thorkild behøver vi ikke google. Bodil og Niels Jørgen Heick klarer regnskabet og sender nyhedsmails ud. Vi har haft gode spændende præster siden Mies tid, hvor jeg blev opfordret til at "gøre noget." Men det er sårbart. Paw er den eneste unge i bestyrelsen. Agnete bliver 90 år i maj. Jan Ulrik Dyrkjøb har holdt gudstjeneste for os tre gange i 2017. Det bliver dejligt at få dig valgt som præst.

Jeg efterlyser ikke kun unge mennesker. Ressourcestærke pensionister er guld værd. Derfor stor velkomst til vores tre nye medlemmer. Frederiksborg Valgmenighed har været et godt sted at komme. Det skal det fortsat være.

Frihedssymbolet Frederiksborg Valgmenighed bør ikke dø. Vi går ind i det år, hvor vi skal fejre fri-og valgmenighedslovens indførelse. Det er nu 150 år siden. På Vartov stiftes der den 16. april en ny forening: Åndsfrihed. Det vil vi Frederiksborg Valgmenighed bakke op om. Vi holder igen i år 4. maj aften for at fejre vores frihed. Vi skal stadig kæmpe for frihed. Jeg slutter med Niels Hausgaards ord: Nogen må gøre noget.